

FRANKFURTI NYILATKOZAT

A KERESZTÉNY ÉS POLGÁRI SZABADSÁGJOGOKRÓL

Az emberiség történelme során időnként arra kényszerülnek a jóhiszemű emberek, hogy felemeljék szavukat a hatalommal való visszaélés ellen. Mindezt azonban csak alapos és imával átszőtt mérlegelést követően szabad megtenni, alázatos hozzáállással, tiszteletben tartva az Isten által elrendelt kormányzatot. Az ilyen tiltakozásnak azzal a reménységgel kell hangot adni, hogy azok a polgári kormányzatok, amelyek aláássák a jogrendet és szabadságokat, talán mégis eleget tesznek a törvény és rend őrzőjeként rájuk háruló felelősségüknek.

Minden kontinensen vannak olyan lelkipásztorok, akiket aggodalommal tölt el a társadalom és különösen az egyház minden területe felett kialakulóban lévő állami totalitarizmus, valamint az, hogy a covid válság alatt semmibe vették az Isten által adott és alkotmányosan garantált jogokat. Ezek a lelkészek a közös ügy érdekében egy olyan ünnepélyes nyilatkozatot fogalmaztak meg, amely Isten Igéjének időtálló igazságaival törekszik választ adni ezekre a fenyegetésekre. Az alábbi, bibliai alapelvekből levezetett állításokat és tagadásokat minden keresztény és illetékes hatóság figyelmébe ajánljuk, abban a reményben, hogy ez a dokumentum világosságot és erőt ad ahhoz, hogy korunkban is Jézus Krisztus hűséges bizonyságtevői lehessünk.

2. Sámuel 12:1-14; Apostolok Cselekedetei 4:24-29; Róma 13:1-7; 1. Péter 2:13-14.

1. Cikk A Teremtő Isten a szuverén törvényadó és bíró

Valljuk, hogy a Szentháromság Isten – Atya, Fiú és Szentlélek – minden látható és láthatatlan dolgok személyes Teremtője, az áldott és egyetlen Szuverén, és az emberiség mindenkori cselekedeteinek egyetlen törvényadója. Hisszük, hogy Ő a Szentírásban és az emberek lelkiismeretében kinyilatkoztatott egy megváltoztathatatlan erkölcsiséget, amely az Ő saját jellemében gyökerezik, és amely meghatározza a jó és a rossz cselekedetek mibenlétét minden időben és minden ember számára. Isten törvényadóként kijelölte azt a napot, amelyen igazságosan megítéli a világot egy ember, a feltámadt Úr Jézus Krisztus által. Neki legyen dicsőség és örök uralom. Ámen.

Következésképpen tagadjuk, hogy a személytelen anyag lenne a minden dolog mögött lévő végső valóság. Azt is tagadjuk, hogy az emberi viselkedés pusztán biológiai vagy szociológiai jelenség lenne. Mivel Isten a végső törvényadó és bíró, tagadjuk bármely földi hatalom jogát az erkölcs meghatározására és arra, hogy az Isten törvényeivel ellentétes dolgokkal kapcsolatban feltétel nélküli engedelmisséget követeljen meg polgáraitól. Jó okunk van megkérdőjelezni a modern államnak az etikai kinyilatkoztatásait és erkölcsi felfogását, tekintve, hogy szekuláris humanizmusuk és relativista etikájuk nélkülözi az emberi viselkedés és erkölcs transzcendens alapját.

1. Mózes 1:1; 2:15-17; 2. Mózes 1:17; 20:1-17; Józsué 2:3-6; Zsoltárok 9:7; Dániel 6:11; Mikeás 6:8; Máté 28:19; Apostolok Cselekedetei 4:19; 5:29; 9:25; 12:17; 17:31; Róma 1:32; 2:14-16; 11:36; Kolossé 1:16; 1. Timóteus 1:17; 6:15-16; 2. Timóteus 3:16-17; Zsidó 11:3; Jakab 4:12; Jelenések 4:11.

2. Cikk *Isten, mint az igazság forrása és a tudomány viszonya*

Valljuk, hogy Isten a Teremtő, és Ő az Igazság. Ebből következően létezik a Szentírásban és a természetben tett isteni kijelentésből és a meggyőzően bizonyítható tényekből levezethető objektív igazság. Elismerjük azt a tudományt, amely tudományos módszer és vita segítségével igyekszik felfedezni az Isten által a természeti világba beépített igazságokat. Ugyanakkor fenntartjuk azt, hogy a tudománynak vannak korlátai. Egyebek mellett a tudomány nem képes hitelesen megszólalni a hatókörén kívül eső területekről, és adatok hiányában hajlamos a tévedésre. Az ember bűnbe esése okán azt is valljuk, hogy az ember valamennyi gondolata, következtetése és minden intézménye olyan szinten megromlott, hogy mindezeknek hajlama van az igazság elferdítésére, manipulálására vagy elhallgatására.

Következésképpen tagadjuk, hogy az állami kormányzat erkölcsileg és ideológiailag semleges lenne, és tudatában lenne annak, hogy mi a jó az embereknek. Emiatt tagadjuk azt is, hogy az állami kormányzat narratívája feltétel nélkül megbízható. Elutasítjuk az állam és a tömegmédiát általi megtévesztést, rémhírterjesztést, propagandát és átnevelést. Visszautasítjuk a létfontosságú világpolitikákról szóló elhamarkodott, szelektív vagy ideológiailag manipulatív beszámolókat. Ezen túlmenően elutasítunk minden olyan, úgynevezett tudományos konszenzuson alapuló állítást, amely mellőzi a tudományos módszert, és semmibe veszi vagy elfojtja a más véleményen lévők fenntartásait. Ugyanígy elutasítjuk a szcientizmust, hiszen még ha a tudományos eredmények helyesen is írnak le egy adott jelenséget, a tudomány akkor sem tud megfelelően és normálisan viszonyulni az összetett társadalmi valósághoz, és nem képes a megfelelő etikai következményekkel járó intézkedések előírására.

1. Mózes 6:5; Zsoltárok 19:1-9; 31:6; 119:160; Prédikátor 7:29; János 3:33; 14:6; 16:13; 17:17; Róma 1:18-20; 2. Korinthus 4:2; Efézus 2:3; 1. Timóteus 3:15; 2. Timóteus 3:16-17; Jakab 2:9; Jelenések 13:11-15.

3. Cikk *Az ember Isten képmása*

Valljuk, hogy minden ember az Isten képmására és hasonlatosságára teremtett, Isten képmása (*imago Dei*), következésképpen a méltó élethez szükséges eredendő méltósággal és értékkel bír, továbbá rendelkezik az ehhez szükséges elidegeníthetetlen jogokkal és szabadságokkal is. Ezek a jogok és szabadságok magukban foglalják a közösségi istentisztelethez, a magánéleti és személyes kapcsolatokhoz, a foglalkozáshoz és az emberi élet fontos eseményeiben való részvételhez való jogot. Ezekbe tartoznak a betegek és haldoklók vigasztalásának joga, különösképpen, ha saját családtagról van szó, a temetéseken való részvétel, a gyermek születés kori jelenlét joga, a nyilvános házasságkötéshez való jog, a másokkal való közösség és közös étkezés joga, valamint a tisztességes munkavégzéshez való jog. Azt is valljuk, hogy a kormányoknak el kell ismerniük, hogy minden egyes ember maga felelős a saját testi jólétéért, ezért védelmezniük kell a személyes egészségügyi önrendelkezéshez való jogot.

Emiatt elutasítjuk a kormányzat és intézmények embereket dehumanizáló, pszichológiailag manipuláló és megfélemlítő tevékenységét. Ebbe a körbe tartozik különösen az emberek iránti gyanakvás szítása azzal, hogy némelyeket a közjó és az egyéni javak potenciális veszélyeztetőinek állítanak be. Ugyancsak tiltakozunk az ellen, hogy az állam egészségügyi döntések meghozatalára kötelezi a polgárait, úgy, hogy azokat, akik ennek nem tesznek eleget, kriminalizálja és szegregálja, továbbá megfosztja őket a munkához való és egyéb jogaiktól is. Így visszautasítjuk azt, hogy olyan emberekkel szemben alkalmaznak egészségügyi nyomásgyakorlást és korlátozzák őket a szabadságaik gyakorlásában, akik semmiféle halálos betegséggel nem fertőződtek meg. Így visszautasítjuk azt, hogy a közintézményekbe való belépéshez, a munkavállaláshoz, tanuláshoz, vagy a szociális kapcsolatokban való részvételhez oltási igazolványokat írjanak elő, vagy társadalmi távolságtartásra és a maszk viselésére kényszerítsenek embereket. Szembeszállunk a transzhumanizmus és az emberek feletti technológiai felügyelet és irányítás felé mutató globális tendenciákkal, mivel ezek a törekvések aláássák azt az emberi cselekvőképességet, amely pedig alapvető fontosságú az Isten által adott azon elhívásunkban, hogy az Ő képmása hordozóiként kell élnünk.

1. Mózes 1:26-28; 2:24; 9:6; 2. Mózes 20:9; Dániel 3:1-30; Máté 25:31-40; 1. Korinthus 6:12-20; 1. Thesszalónika 4:11-12; Jakab 3:9; 5:14-15; Jelenések 13:16-17.

4. Cikk Istentől adott megbízások és a hatalom korlátai

Valljuk, hogy minden földi hivatal és kormány Istentől kapta a hatalmát ("jogot kapott az engedelmességre"). Isten pedig mindenkinek felett áll, és mindenkinek el kell számolnia majd Istennel. Hisszük, hogy Ő állapította meg a hatalmasságok különböző felelősségi területeit (azaz a megbízásuk körét), és ezzel határokat szabott a hatalomgyakorlásuknak. Isten a jó jutalmazása és a rossz büntetése, valamint az Isten által adott jogok és szabadságok védelme céljából ruházta át a hatalmat a világi kormányokra. Emellett az egyházra is delegált feladatokat, így különösen azt, hogy tegyen minden nemzetet tanítvánnyá Isten Igéjének hirdetése által. Az egyház feladatként kapta azt is, hogy a Krisztus tekintélye alatt élő közösségeket hozzon létre és igazgassa azokat. Az Úr ezen kívül a családra, a társadalom alapvető egységére bízta a társadalmi kohézió és a szexuális hűség elősegítése feladatát, valamint a gyermekek védelmét, gondozását, és azt, hogy őket az Úr útjára tanítsák. Kijelentjük, hogy állampolgárként, szülőként és keresztényként jogunk van ahhoz, hogy ezeken az igazságokon alapuló meggyőződésünket és viselkedésünket szabadon alakítsuk ki.

Emiatt elutasítjuk a kormányzatok totalitárius ideológiáját, melyek a hatalmuk kereteit nem veszik tudomásul, és bitorolják az Istentől az egyházra vagy a családra ruházott hatalmat. Különösen szembeszállunk azzal, hogy a kormányzatok az állampolgárok meggyőződésének és magatartásának központosított irányítására törekszenek, és ezzel egy tekintélyelvű, autoriter társadalmat és abszolút államot akarnak létrehozni. Ez a totalitarizmus és államiság olyan elképzelésekre épül, amelyek alapjaiban újraértelmezik a jót és a rosszat, valamint az emberi lények természetét, és ellentétben állnak a dolgok isteni rendjével. Ezeknek a felfogásoknak az a következménye, hogy elnyomják az egyéni és vallási szabadságjogokat, és megalapozzák azt az ideológiai intoleranciát, amely elhallgattatja, eltörli és átneveli azokat, akik nem értenek egyet. Emellett elutasítjuk azt a felfogást, hogy a gyermekek az állam tulajdonát képező, átnevelendő lények. Visszautasítjuk azt, hogy a gyermekeket arra bátorítják, manipulálják,

hogy a szülők beleegyezése nélkül mindenféle egészségügyi beavatkozásoknak vessék alá magukat.

5. Mózes 6:6-7; Máté 22:20-21; Máté 28:18-19; János 17:14; Róma 12:1-2; 13:1-7; Efézus 5:21-6:4; Filippi 2:14-16; Kolossé 3:18-20; 1. Timóteus 2:1-2; Zsidó 13:17; 1. Péter 2:13-14; 4:15; Jelenések 13:7-8.

5. Cikk Krisztus az egyház feje

Valljuk, hogy az egyház az Úr Jézus Krisztus tulajdona. Az egyházat Krisztus az élete árán szerezte meg. Az egyház ezért minden hitbeli kérdésben egyedül Krisztusnak tartozik elszámolással. Meggyőződésünk, hogy Krisztusnak az a parancsa, amely szerint adjuk meg a császárnak (azaz a polgári hatóságnak) azt, ami a császáré, és Istennek, ami Istené, az egyháznak az államtól való függetlenségét írja elő. Abban is hiszünk, hogy a mindenek felett Úr, Krisztus mindenkit arra hív, hogy helyi gyülekezetekben keressék és szolgálják az Urat, és rendszeresen és szabadon gyülekezzenek össze az Ő nevében. Azt is állítjuk, hogy a helyi gyülekezetnek az istentiszteleti szolgálattal kapcsolatos tevékenységeit kizárólag Krisztus szabályozza.

Következésképpen tagadjuk, hogy bármely más hatalomnak joghatósága lenne az egyház felett, és az egyháznak bármely, a hit és hitgyakorlással kapcsolatos ügyét szabályozhatná, így akár nem alapvető fontosságúnak minősíthetné az egyházi életet. Ennélfogva visszautasítunk minden olyan állami beavatkozást, amely kényszerítő eszközöket alkalmaz az egyházzal szemben, kriminalizálja, gátolja vagy megszünteti az egyháznak az Úr szolgálatában végzett tevékenységét. Végezetül pedig: szembeszállunk azzal a tendenciával, amely arra törekszik, hogy a keresztény hitben létfontosságú istentiszteletet és szolgálatot, valamint a gyülekezeti szolgálatot digitális platformokkal helyettesítse.

Máté 18:20; 22:21; Apostolok Cselekedetei 5:28-29; 10:36; 20:28; Róma 13:6-7; 1. Korinthus 12:12-13; 2. Korinthus 4:5; 5:10; Efézus 1:20b-23; 3:20; 4:15-16; Kolossé 1:27; 1. Timóteus 6:3-5; Zsidó 10:24-25; Jelenések 5:9.

Tiszteletadásra, bűnbánatra és ellenállásra való felhívás

Köszönetünket és hálánkat fejezzük ki azoknak a polgári hatóságoknak, akik tiszteletben tartják a keresztény hitnek és gyakorlatnak a lényeges dolgait és nagyra becsülik az egyéni és vallási szabadságot. Azokat a polgári hatóságokat, akik semmibe veszik e szabadságokat, megtérésre szólítjuk, egyúttal felhívjuk őket arra is, hogy legyenek újra védelmezői az Istentől minden embernek adott jogoknak és szabadságnak, ellenkező esetben az Istentől kapott hatalmukkal való visszaélés miatt magukra vonják Istennek a haragját. Azoknak, akik arra szeretnék bennünket rávenni, hogy ne Istennek, hanem a világi államnak engedelmesskedjünk, tisztelettel, de határozottan azt mondjuk amit az a három héber mondott, akik nem voltak hajlandók imádni Nabukodonozor aranszobrát: „Nem kell nekünk erre válaszolnunk. Az az Isten, akit mi szolgálunk, meg tud minket menteni tőled, és meg is fog szabadítani a kezeid közül. De ha nem tenné is, szeretnénk, ha tudomásul vennéd, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk azok előtt a bálványok előtt, amiket felállítottál.” (Dániel 3:16-18)

Azt üzenjük a világon lévő Krisztusban testvéreinknek: Légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR mindenütt, amerre csak jársz. (*Józsua 1:9b*) Úgy tűnik, hogy a világ a megmérettetés időszakába érkezett. Ez nemcsak az egyházra, hanem mindazokra vonatkozik, akik hisznek a szabadságban és ellenzik a zsarnokságot. Álljunk azok mellé, akiket amiatt, mert a helyes cselekvés mellett döntöttek súlyosan elnyomnak, letartóztatnak, vagy izolálnak. Legyünk szolidárisak azokkal, akiknek templomát erőszakkal bezárják vagy akiket száműznek gyülekezeteikből. Gyakorlati módon segítsük és támogassuk azokat, akiket Krisztusért megbüntetnek, vagy elveszítik a munkájukat. És kérjük azokat a testvéreinket, akik végig üldöztetés alatt éltek, hogy imádkozzanak értünk, hogy Isten adja meg nekünk azt a kegyelmet, hogy áldjuk azokat, akik üldöznek minket, és imádkozzunk értük; hogy Isten adjon nekünk bátorságot ahhoz, hogy mint Krisztus tanúbizonyságai szilárdan megálljunk a hitünkben; és hogy a mindenek felett való Úr Jézus Krisztus adjon nekünk erőt arra, hogy hűségesek maradjunk és kitartsunk mindvégig. Ámen.

2. Sámuel 12:1-14; Dániel 5:22-23; Máté 24:12-13; 1. Korinthus 16:13-14; Efézus 5:10-13.

* * *